

stemmelse, der iøvrigt ifølge dens § 1 ikke var anvendelig for alle Kjøbstæder, givne Forskrifter, selv om de efter Udgivelsen af Frdg. 27de Sa- nuar 1804, jvfr. denne Frdgs. §§ 75—80, endnu maatte anses som gjældende, under de for- andrede Lidsforhold neppe nogetsteds bringes i Anvendelse og formentlig ei heller længer egne sig dertil.

Som Følge heraf har man ikke skjønnet ret- tere, end at det, for at opretholde Betydningen af de ovenfor omhandlede Vedtægter, vil være nødvendigt at udvide disses Omraade til ogsaa at omfatte Næringsadkomst paa Gjæstgiveri, og hertil sigter det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til Gjennemførelsen af den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse skal man til- føje, at i de Vedtægter, der i Senhold til Lov af 23de Mai 1873 § 9 ere bleve stadfæstede af Indenrigsministeriet, er der fastsat, hvilket Antal af Næringsadkomster der i den paagjældende Kom- mune kan meddeles dels paa Vertshushold og

Restauration, dels paa Konditori; naar et Borger- skab herefter bliver ledigt, meddeles det, naar flere have anholdt derom, til den, der har meldt sig først, uden at der tilkommer Byraadet nogen Indflydelse paa, hvem Borgerstabet skal meddeles, idet den nævnte Lovbestemmelse ikke indeholder nogen Hjælp for en saadan Afvigelse fra Næ- ringslovens almindelige Grundsætninger. I Til- fælde af, at Udøvelsen af en Beværtningsnæring særlig er knyttet til Besiddelsen af en bestemt fast Eiendom (t. Ex. Vertshushold i et Lystanlæg), er det i Vedtægterne fastsat, at Adkomst til at drive Beværtning i den paagjældende Eiendom kan med- deles udenfor det iøvrigt bestemte Antal af Ad- komster. — I alt Væsentligt lignende Bestemmel- ser, som de ovenfor anførte, ville i Vedtægterne kunne bringes til Anvendelse paa Gjæstgiverne- ringen, navnlig ogsaa saaledes, at Vedtægterne ikke blive til Skade for Eierne af de bestaaende Gjæstgivergaarde i Tilfælde af disses Salg eller Vortforpagtning.